

IN MEMORIAM

Aalmoezenier Alfons Schrijvers 1919 - 2005

Bij het nieuwjaarsdiner van de oud-scouts was hij nog in ons midden en niemand kon toen vermoeden dat hij reeds enkele weken later ons definitief zou verlaten , onze Aalmoezenier, de "Moeze" het oudste lid van de Groep "de Fons".

Bij ons allen laat hij een leemte, ontstaat een verlies dat wij enkel kunnen opvullen door onze persoonlijke herinnering aan een uitzonderlijk persoon die op een gegeven moment in ons leven een belangrijke rol heeft gespeeld en wij hem leerden kennen als een ware vriend, een wijze raadgever, hij die vriendelijk terechtwees en bemoedigde, na rijp beraad de oplossing van een probleem bracht, bemiddelde bij conflicten, steeds paraat als op hem beroep werd gedaan.

Als wolfje, scout, wolfjesleider en tenslotte als aalmoezenier heeft hij heel zijn vrije tijd aan 16 gewijd, en veel meer dan dat.

Toen hij werd uitgenodigd om priester te worden heeft hij deze uitnodiging aanvaard en alle consequenties van dien. Op zijn manier heeft hij gestalte gegeven aan de tekst die te lezen staat op het gedachtenisprentje van zijn priesterwijding : "Iedere priester wordt uit het midden der mensen genomen om de mensen te brengen tot God" daarin gesteund door zijn scoutsidealën.

Zijn uitzonderlijk talent om de jeugd aan te spreken en te leiden kwam ten volle tot uiting in zijn taak als leraar en aalmoezenier. Met een eenvoudig verhaal, zonder dogmatisch te zijn of belerend, kon hij zijn visie en rotsvast geloof overbrengen op zijn toehoorders.

Hij hield eraan contact te houden met de Oud-Scouts. Tientallen huwelijken heeft hij ingezegend, vele tientallen kinderen en kleinkinderen van O.S. heeft hij gedoopt. Hij was graag te gast in de gezinnen van zijn talrijke vrienden, niet alleen van de scouts maar ook van het Sint Pieterscollege waar hij vanaf zijn wijding tot aan zijn pensioen actief was.

Vele mensen zijn door het overlijden van de Aalmoezenier een goede vriend verloren, iemand die belangstelling had, kon luisteren, een hart onder de riem steken, in vreugde en verdriet meeleven in de echte zin van het woord.

In zijn slaap heeft God hem nu een tweede maal geroepen om aan zijn trouwe dienaar de beloning van zijn vele "goede daden" te verlenen en dat voor altijd.

Aalmoezenier, dank voor alles. Wij zullen u nooit vergeten!

Vergeet gij ons ook niet.

Gaston Mertens

22/02/05